Dosarul nr. 2i-506-2/18

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE
H O T Ă R Â R E
În numele legii

16 iulie 2025 **************

Judecătoria *****, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**
Grefier **Griniuc Dorina**

examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată înaintată de Lichidatorul SRL „CABO”, Gîrleanu Natalia privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL „CABO” în persoana administratorului statutar Balanuță Anatolie și asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

1. La data de 06 februarie 2019, lichidatorul SRL „CABO” în procedura simplificată a falimentului, administrator autorizat Gîrleanu Natalia, a depus în instanța de insolvabilitate cerere de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Balanuță Anatolie și a asociaților Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, solicitând încasarea, în contul masei debitoare a SRL „CABO”, a sumei de ***** lei, reprezentând pasivul debitorului rămas neacoperit față de creditorii validați.
2. În motivarea cererii, lichidatorul a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel ***** nr. 2i-477/2017 din 20 iulie 2017, a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „CABO”, cu sediul în **********, str. *****, IDNO *****, iar în calitate de lichidator a fost desemnată administratorul autorizat Gîrleanu Natalia.
3. Lichidatorul a susținut că, potrivit ultimelor consemnări operate în Registrul de stat al persoanelor juridice, Balanuță Anatolie figura în calitate de administrator statutar al SRL „CABO”, iar Caitaz Ludmila și Caitaz Irina figurau în calitate de asociați ai debitorului.
4. Potrivit lichidatorului, în scopul executării încheierii Curții de Apel ***** din 16 iunie 2017, prin notificarea din 23 iunie 2017, administratorul provizoriu a informat organele de conducere ale debitorului despre admiterea spre examinare a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate și aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor întreprinderii. Prin aceeași notificare, organele de conducere au fost obligate să prezinte informațiile și documentele activității economice, documentele de evidență contabilă, precum și ștampila întreprinderii.
5. Lichidatorul a indicat că Balanuță Anatolie, în calitate de administrator statutar, nu s-a conformat solicitărilor administratorului provizoriu/lichidatorului și nu a transmis actele contabile, actele aferente activității economice, documentele de constituire și alte informații necesare identificării masei debitoare. De asemenea, notificările expediate în adresa asociaților au fost restituite cu mențiunea poștală „nereclamată”.
6. În susținerea existenței prejudiciului, lichidatorul a făcut trimitere la tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului SRL „CABO”, validate în cadrul procesului de insolvabilitate, indicând că pasivul debitorului constituie ***** lei, format din creanțe validate și neexecutate față de creditori.
7. Lichidatorul a invocat că, în masa debitoare, nu au fost identificate bunuri ori mijloace financiare suficiente pentru acoperirea creanțelor validate, iar potrivit inventarului întocmit în

procedura falimentului, societatea nu dispunea de active efectiv valorificabile, fiind constatată predominarea pasivului asupra activului.

8. În argumentarea conduitei imputate administratorului statutar, lichidatorul a indicat că Balanuță Anatolie a gestionat defectuos activitatea SRL „CABO”, nu a asigurat evidența contabilă, nu a transmis documentele societății, nu a justificat soarta activelor și mijloacelor bănești ale întreprinderii și nu a depus în termen legal cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, deși starea de incapacitate de plată era cunoscută ori trebuia să fie cunoscută.

9. Lichidatorul a susținut că administratorul statutar a folosit bunurile sau creditele debitorului în interes personal. În acest sens, a invocat faptul că, potrivit procesului-verbal nr. 1 din *****, s-a aprobat primirea de către Balanuță Anatolie a unui credit în mărime de 50 000 lei de la BC „Energbank” SA, iar SRL „CABO”, prin administratorul Balanuță Anatolie, a constituit fidejusiune pentru obligațiile personale ale acestuia față de bancă. Ulterior, în procedura de insolvabilitate, BC „Energbank” SA a înaintat creanțe împotriva patrimoniului SRL „CABO” în legătură cu obligațiile asumate de debitor în calitate de fidejusor.

10. Lichidatorul a mai arătat că, în anul 2014, SRL „CABO”, în calitate de executor, a efectuat lucrări pentru SRL „Vis Construct Grup” în baza contractului nr. 26/06 din 25 iunie 2014, valoarea contractului fiind stabilită la 1 650 000 lei. În contul lucrărilor, au fost încheiate acte referitoare la investiții în construcție, iar ulterior drepturile patrimoniale ale SRL „CABO” au fost cesionate către Ghevorghean Ștefan, cu indicarea unei remunerații de 511 151 lei.

11. Potrivit lichidatorului, nu s-a probat că suma de 511 151 lei, rezultată din cesiunea drepturilor patrimoniale ale SRL „CABO”, a intrat efectiv în patrimoniul societății ori a fost utilizată pentru stingerea obligațiilor față de creditorii acesteia. De asemenea, lichidatorul a invocat că în conturile bancare ale debitorului nu au fost identificate încasări corespunzătoare acestor operațiuni.

12. Lichidatorul a mai făcut trimitere la contractul de vânzare-cumpărare din*****, prin care SRL „CABO”, reprezentată de administratorul Balanuță Anatolie, a înstrăinat către SRL „Finance Leasing Company” bunuri imobile cu suprafața de *****, amplasate în **********, str. *****, în valoare totală de 3 100 000 lei, indicând că nu a fost justificată destinația mijloacelor bănești aferente acestor active.

13. În drept, lichidatorul a invocat prevederile Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, inclusiv art. 14, art. 247, art. 248 alin. (1) lit. a), b), f), h) și art. 249, solicitând admiterea cererii și încasarea sumei de ***** lei.

14. Pârâții Balanuță Anatolie, Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, prin referința depusă de reprezentantul acestora, avocatul Rezuș Andrei, nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

15. În susținerea poziției procesuale, pârâții au invocat că atragerea la răspundere subsidiară nu operează în mod automat prin simpla existență a procedurii de insolvabilitate ori prin existența unui pasiv neacoperit, ci reprezintă o formă specială de răspundere patrimonială, care presupune întrunirea cumulativă a faptei ilicite, prejudiciului, vinovăției și legăturii de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate.

16. Pârâții au susținut că lichidatorul nu ar fi indicat și probat distinct acțiunile sau inacțiunile concrete ale fiecăruia dintre pârâți, limitându-se la invocarea calității de administrator statutar și de asociați ai SRL „CABO”, precum și la existența creanțelor validate în procedura de insolvabilitate.

17. În opinia pârâților, tabelul definitiv al creanțelor poate demonstra cel mult existența pasivului debitorului, însă nu demonstrează, prin el însuși, culpa persoanelor chemate în judecată și nici legătura cauzală dintre acțiunile acestora și insolvabilitatea SRL „CABO”.

18. Cu referire la creditul contractat de Balanuță Anatolie de la BC „Energbank” SA, pârâții au indicat că suma creditului era de 50 000 lei, iar această împrejurare nu poate justifica atragerea tuturor pârâților la răspundere subsidiară pentru întreaga sumă de ***** lei.

19. În privința tranzacției de vânzare-cumpărare încheiate cu SRL „Finance Leasing Company”, pârâții au invocat că imobilul înstrăinat ar fi fost grevat cu garanții în favoarea acestei companii și ar fi fost anterior procurat în leasing de către debitorul insolvabil cu concursul SRL „Finance Leasing Company”, astfel încât operațiunea ar fi reprezentat o modalitate de soluționare a raporturilor financiare existente între părți, nu o deturnare a activelor debitorului.

20. În privința contractului de cesiune a drepturilor către Ghevorghean Ștefan, pârâții au susținut că existența unui asemenea act juridic nu demonstrează folosirea bunurilor debitorului în interes personal și nici nu confirmă că suma indicată în contract ar fi fost însușită de Balanuță Anatolie ori de asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina.

21. Pârâții au mai invocat că lichidatorul nu ar fi demonstrat data exactă de la care a început să curgă termenul legal pentru depunerea cererii introductive de către administratorul statutar, precum și care anume obligații ar fi apărut după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de Legea insolvabilității.

22. Cu referire la Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, pârâții au susținut că simpla calitate de asociat al unei societăți cu răspundere limitată nu este suficientă pentru atragerea la răspundere subsidiară, în lipsa probării unei conduite proprii, culpabile și cauzale, prin care acestea ar fi determinat apariția ori agravarea insolvabilității debitorului.

Poziția participanților în ședința de judecată

23. În cadrul examinării cauzei, lichidatorul SRL „CABO”, administrator autorizat Gîrleanu Natalia, a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, atragerea pârâților la răspundere subsidiară și încasarea sumei de ***** lei în contul masei debitoare.

24. Reprezentantul pârâților a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, reiterând că lichidatorul nu ar fi probat cumulativ fapta ilicită, prejudiciul, vinovăția și legătura de cauzalitate, iar față de asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina nu ar fi fost administrate probe privind implicarea efectivă în administrarea debitorului.

Aprecierea instanței

25. Audiind explicațiile participanților, examinând înscrisurile anexate la materialele cauzei, apreciind probele administrate în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 118, 121, 122 și 130 Cod de procedură civilă, precum și a dispozițiilor Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „CABO”, Gîrleanu Natalia, urmează a fi admisă parțial, cu atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Balanuță Anatolie și respingerea cererii în partea ce vizează asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina.

26. Instanța reține că, în cadrul rejudecării cauzei, urmează să fie avute în vedere limitele și constatările deciziei Curții de Apel ***** din 31 ianuarie 2023, prin care hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, din 08 august 2022 a fost casată, cu restituirea cauzei la rejudecare.

27. Instanța de apel a reținut, în esență, că hotărârea casată nu conținea o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției, nu individualiza suficient conduita

fiecărui pârât și nu explica legătura de cauzalitate dintre faptele imputate și pasivul debitorului. De asemenea, instanța de apel a atras atenția asupra necesității examinării suportului probator administrat de părți și a emiterii unei hotărâri motivate, cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente.

28. Prin urmare, instanța va examina distinct: calitatea procesual-materială a persoanelor chemate în judecată, faptele imputate fiecăreia, temeiurile juridice invocate de lichidator, existența prejudiciului, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre conduita reținută și imposibilitatea acoperirii creanțelor validate din patrimoniul debitorului.

29. Sub aspectul aplicării legii în timp, instanța reține că, potrivit art. 3 Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești. Totodată, potrivit art. 7 Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv și nu modifică efectele deja produse ale situațiilor juridice constituite anterior.

30. În această ordine de idei, instanța verifică admisibilitatea și temeinicia cererii prin raportare la Legea insolvabilității în redacția aplicabilă la data depunerii cererii - 06 februarie 2019, precum și la cadrul legal în vigoare la data pronunțării hotărârii, în măsura în care acesta nu modifică retroactiv condițiile răspunderii pentru fapte anterioare. În ambele repere temporale, mecanismul atragerii la răspundere subsidiară presupune constatarea unei conduite imputabile, a prejudiciului, a vinovăției și a legăturii cauzale.

31. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *„procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi”*.

32. În conformitate cu art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare, iar potrivit art. 5 alin. (3) din aceeași lege, instanța pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanțele relevante cauzei.

33. Conform art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității, *„debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10”*. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, cererea introductivă se depune imediat, dar nu mai târziu de expirarea termenului de 30 de zile de la data survenirii temeiurilor prevăzute de lege.

34. Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, *„în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului, aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor”*.

35. Conform art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi, între alții, administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere, lichidatorii, membrii comisiilor de lichidare și contabilii.

36. Potrivit art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

37. Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile

debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană care a cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de lege.

38. În limitele cererii formulate de lichidator, instanța reține ca relevante temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a), b), f) și h) din Legea insolvabilității, respectiv: *„folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal”*; *„desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului”*; *„dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată”*; *„nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14”*.

39. Instanța nu va reține art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității ca temei autonom de admitere a acțiunii, întrucât, în limitele principiului disponibilității și ținând cont de observațiile instanței de apel, examinarea urmează a fi circumscrisă temeiurilor invocate de lichidator în cererea sa. Totuși, împrejurările privind neprezentarea documentelor contabile, lipsa evidenței complete și imposibilitatea urmăririi fluxului patrimonial au relevanță probatorie pentru aprecierea conduitei administratorului statutar, a vinovăției și a legăturii cauzale.

40. În această ordine de idei, instanța subliniază că răspunderea subsidiară nu se aplică pentru simpla nereușită economică a societății, pentru riscul comercial obișnuit ori pentru simpla existență a unor creanțe validate. Pentru antrenarea acestei răspunderi este necesară constatarea unei conduite ilicite, imputabile persoanei chemate în judecată, care a cauzat ori a agravat starea de insolvabilitate a debitorului.

41. Instanța reține că SRL „CABO”, IDNO *****, a fost supusă procedurii simplificate a falimentului prin hotărârea Curții de Apel ***** nr. 2i-477/2017 din 20 iulie 2017, iar în calitate de lichidator a fost desemnată administratorul autorizat Gîrleanu Natalia.

42. La data de 06 februarie 2019, lichidatorul SRL „CABO”, Gîrleanu Natalia, a depus cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Balanuță Anatolie și a asociaților Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, cu încasarea în contul masei debitoare a sumei de ***** lei.

43. În cadrul procesului de insolvabilitate a fost validat tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului SRL „CABO”, suma creanțelor validate și neexecutate constituind ***** lei.

44. Instanța reține că tabelul definitiv al creanțelor nu demonstrează, prin el însuși, culpa persoanelor chemate în judecată. El stabilește însă existența și întinderea pasivului neacoperit al debitorului, respectiv limita prejudiciului ce poate fi reparat prin mecanismul răspunderii subsidiare.

45. Prin urmare, întinderea pasivului este dovedită prin tabelul creanțelor validate, iar fapta ilicită, vinovăția și legătura de cauzalitate urmează a fi examinate distinct, prin raportare la conduita persoanei atrase la răspundere.

46. Din actele cauzei rezultă că Balanuță Anatolie a deținut calitatea de administrator statutar al SRL „CABO”, fiind persoana care reprezenta societatea în raporturile cu terții, semna actele juridice în numele acesteia, gestiona patrimoniul societății și avea obligația legală de a asigura păstrarea și prezentarea documentelor activității economice și ale evidenței contabile.

47. Spre deosebire de asociații societății, administratorul statutar este organul executiv care realizează nemijlocit gestiunea curentă a societății, dispune de documentele acesteia, cunoaște ori trebuie să cunoască situația reală a activelor, pasivelor, obligațiilor scadente și fluxurilor financiare.

48. Potrivit art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare cu privire la activitatea și patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă.

49. Din materialele cauzei rezultă că administratorul provizoriu/lichidatorul a solicitat organelor de conducere ale SRL „CABO" prezentarea documentelor activității economice, documentelor de evidență contabilă și a altor acte necesare identificării masei debitoare, însă administratorul statutar Balanuță Anatolie nu a transmis documentele solicitate și nu a prezentat explicații convingătoare privind imposibilitatea prezentării acestora.

50. Această conduită nu este reținută de instanță ca temei autonom întemeiat pe art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, ci ca element probatoriu relevant în aprecierea conduitei generale a administratorului statutar, deoarece lipsa documentelor a împiedicat verificarea circuitului bunurilor, mijloacelor bănești și drepturilor patrimoniale ale SRL „CABO".

51. Instanța constată că, în perioada administrării societății de către Balanuță Anatolie, SRL „CABO" a fost implicată în mai multe operațiuni patrimoniale semnificative, iar administratorul statutar nu a justificat, prin acte contabile și documente bancare, intrarea și destinația mijloacelor bănești aferente acestor operațiuni.

52. Astfel, potrivit materialelor cauzei, Balanuță Anatolie a contractat de la BC „Energbank" SA un credit în mărime de 50 000 lei, iar SRL „CABO", reprezentată de același administrator statutar, a garantat executarea obligațiilor personale ale acestuia prin contract de fidejusiune.

53. Instanța reține că, prin asumarea de către SRL „CABO" a calității de fidejusor pentru obligația personală a administratorului statutar, patrimoniul societății a fost expus executării pentru o datorie care nu rezulta din interesul comercial propriu al societății, ci din interesul personal al administratorului.

54. În același timp, instanța nu va reține că simpla existență a creditului în mărime de 50 000 lei ar fi generat, izolată, întregul pasiv de ***** lei. O asemenea concluzie ar fi disproporționată și nu ar corespunde exigențelor de motivare stabilite de instanța de apel.

55. Creditul de 50 000 lei și fidejusiunea acordată de SRL „CABO" în beneficiul obligației personale a administratorului sunt reținute ca un element concret al folosirii creditului/angajamentului patrimonial al debitorului în interes personal, în sensul art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, dar nu ca unic temei al întregii sume încasate.

56. Totodată, din materialele cauzei rezultă că SRL „CABO", în calitate de executor, a avut raporturi contractuale cu SRL „Vis Construct Grup" în baza contractului nr. 26/06 din 25 iunie 2014, valoarea contractului fiind stabilită în mărime de 1 650 000 lei.

57. În contul lucrărilor executate de SRL „CABO", au fost perfectate acte referitoare la drepturi patrimoniale asupra unor bunuri imobile viitoare, iar ulterior, prin contractul de cesiune a drepturilor din 12 iunie 2015, SRL „CABO", reprezentată de administratorul Balanuță Anatolie, a transmis către Ghevorghean Ștefan drepturi patrimoniale, cu indicarea unei remunerații în mărime de 511 151 lei.

58. Instanța reține că problema juridică nu constă în valabilitatea formală a contractului de cesiune, care nu constituie obiectul prezentei cauze, ci în lipsa justificării circuitului economic al sumei de 511 151 lei indicate în contract ca remunerație pentru drepturile transmise de SRL „CABO".

59. Administratorul statutar nu a prezentat documente contabile, extrase bancare ori alte înscrisuri concludente care să confirme că suma de 511 151 lei a intrat efectiv în patrimoniul SRL „CABO" și a fost utilizată pentru stingerea obligațiilor față de creditorii societății.

60. În lipsa unor asemenea probe, instanța reține că cesiunea drepturilor patrimoniale ale SRL „CABO”, administrată și semnată de Balanuță Anatolie, a condus la diminuarea nejustificată a patrimoniului debitorului ori, cel puțin, la imposibilitatea verificării traseului mijloacelor bănești care urmau să fie destinate masei patrimoniale a societății.

61. De asemenea, din materialele cauzei rezultă că SRL „CABO”, reprezentată de administratorul Balanuță Anatolie, a înstrăinat către SRL „Finance Leasing Company” bunuri imobile cu suprafața de *****, amplasate în **********, str. *****, în valoare totală de 3 100 000 lei.

62. Instanța ia act de apărarea pârâților potrivit căreia bunurile respective ar fi fost grevate cu garanții în favoarea SRL „Finance Leasing Company” și ar fi fost anterior procurate în leasing, iar actul de înstrăinare ar fi reprezentat o modalitate de soluționare a raporturilor financiare existente între părți.

63. Totuși, această apărare nu este suficientă pentru a înlătura răspunderea administratorului statutar, întrucât pârâtul nu a prezentat un set probatoriu complet din care să rezulte soldul exact al obligațiilor de leasing, valoarea obligațiilor stinse, existența unei compensări reale, modul de înregistrare contabilă a operațiunii, impactul asupra activului societății și destinația eventualului excedent valoric.

64. Instanța nu declară nulă tranzacția cu SRL „Finance Leasing Company” și nu soluționează un litigiu privind valabilitatea acesteia. În prezenta cauză, instanța examinează dacă administratorul statutar a justificat circuitul patrimonial al bunurilor și valorilor economice ale societății, iar această justificare nu a fost prezentată.

65. Instanța nu examinează valabilitatea actelor juridice încheiate de SRL „CABO” cu terții și nu declară nulitatea contractelor analizate. Relevanța acestor acte, în prezenta cauză, este limitată la verificarea modului în care administratorul statutar a gestionat patrimoniul debitorului și dacă a justificat contraprestațiile economice aferente actelor de dispoziție asupra bunurilor și drepturilor patrimoniale ale societății.

66. Or, în cazul unei societăți aflate în dificultate financiară și ulterior în procedură de faliment, administratorul statutar avea obligația să demonstreze, prin acte contabile și documente justificative, că actele de dispoziție asupra activelor societății au avut o contraprestație reală, au urmărit interesul societății și nu au prejudiciat creditorii.

67. În lipsa documentelor contabile și a probelor privind destinația mijloacelor rezultate din cesiunea drepturilor patrimoniale și din înstrăinarea activelor imobiliare, instanța reține că patrimoniul SRL „CABO” a fost diminuat sau, cel puțin, a devenit imposibil de urmărit în beneficiul creditorilor.

68. Instanța nu transferă pârâtului sarcina inițială a probei, care revine reclamantului potrivit art. 118 Cod de procedură civilă. Totuși, după indicarea de către lichidator a operațiunilor patrimoniale concrete, a lipsei masei debitoare și a neprezentării documentelor contabile, administratorului statutar îi revenea obligația procesuală de a combate aceste susțineri prin documentele aflate, în mod firesc, sub controlul său: registre, extrase bancare, acte primare, contracte, acte de compensare ori alte înscrisuri justificative. Lipsa acestor înscrisuri nu poate profita administratorului care avea obligația legală de păstrare și prezentare a lor.

69. În această ordine de idei, instanța respinge argumentul pârâtului potrivit căruia lichidatorul nu ar fi probat fapta ilicită. Fapta ilicită nu este dedusă din simpla insolvabilitate, ci din ansamblul de conduite imputabile administratorului statutar: angajarea societății în garantarea unei obligații personale; transmiterea drepturilor patrimoniale fără justificarea intrării și destinației remunerației; înstrăinarea activelor semnificative fără justificarea

economică și contabilă completă; neprezentarea documentelor societății; nedepunerea la timp a cererii introductive în condițiile existenței datoriilor scadente.

70. Instanța respinge și argumentul potrivit căruia prejudiciul nu ar fi fost demonstrat. Prejudiciul este reprezentat de pasivul validat și neacoperit al SRL „CABO”, în mărime de ***** lei, iar acest prejudiciu se raportează la imposibilitatea creditorilor de a-și satisface creanțele din masa debitoare.

71. Instanța subliniază că tabelul definitiv al creanțelor nu este folosit pentru a prezuma culpa administratorului, ci pentru a stabili întinderea prejudiciului. Culpa și legătura cauzală rezultă din conduita concretă a administratorului, examinată anterior.

72. Sub aspectul vinovăției, instanța reține că Balanuță Anatolie, în calitate de administrator statutar, avea obligația legală și profesională de a acționa cu diligență și loialitate, în interesul societății, de a ține evidența patrimoniului, de a păstra documentele justificative și de a evita folosirea patrimoniului societății pentru scopuri personale.

73. Balanuță Anatolie nu a demonstrat că a acționat cu diligența unui administrator prudent: nu a justificat circuitul mijloacelor bănești, nu a transmis documentele contabile, nu a demonstrat că operațiunile patrimoniale au servit interesului societății și nu a probat că ar fi întreprins măsuri efective de conservare a patrimoniului ori de protecție a creditorilor.

74. În asemenea circumstanțe, instanța constată vinovăția administratorului statutar, manifestată cel puțin prin lipsă evidentă de diligență în gestionarea activelor societății și prin acceptarea riscului de prejudiciere a creditorilor.

75. Referitor la legătura de cauzalitate, instanța reține că pasivul de ***** lei nu este consecința izolată a unui singur act, ci rezultatul conduitei cumulative a administratorului statutar, care a diminuat și a făcut imposibilă urmărirea patrimoniului debitorului, a permis folosirea angajamentelor societății în interes personal și nu a declanșat la timp mecanismul legal al procedurii colective.

76. Dacă administratorul statutar ar fi păstrat documentele societății, ar fi justificat circuitul bunurilor și mijloacelor bănești, ar fi evitat angajarea debitorului pentru obligații personale și ar fi depus cerere introductivă la apariția incapacității de plată, creditorii ar fi avut posibilitatea de a urmări o masă debitoare reală, iar pasivul neacoperit ar fi fost evitat ori diminuat substanțial.

77. Instanța reține că nedepunerea cererii introductive, ca temei prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, nu este examinată formal și izolat. Pentru a fundamenta exclusiv pe acest temei întreaga răspundere, ar fi necesară delimitarea exactă a momentului apariției incapacității de plată, a expirării termenului de 30 de zile și a obligațiilor apărute ulterior.

78. În prezenta cauză, instanța reține nedepunerea cererii introductive ca temei complementar, integrat conduitei generale culpabile a administratorului, corelată cu lipsa activelor, nejustificarea operațiunilor patrimoniale și neprezentarea documentelor contabile. Respectiv, art. 248 alin. (1) lit. h) completează, dar nu substituie, temeiurile principale reținute în baza art. 248 alin. (1) lit. a), b) și f) din Legea insolvabilității.

79. Referitor la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, instanța reține că simpla continuare a activității comerciale a debitorului până la intentarea procesului de insolvabilitate nu este suficientă pentru atragerea la răspundere subsidiară.

80. În speță însă, nu se reține doar continuarea activității ca fapt neutru, ci continuarea gestiunii societății în condiții de lipsă a unei evidențe contabile transparente, de nejustificare a activelor și mijloacelor bănești, de existență a unor obligații scadente și de imposibilitate reală de satisfacere a creditorilor.

81. O asemenea conduită a permis menținerea aparenței unei activități comerciale, a întârziat declanșarea procedurii colective de protecție a creditorilor și a contribuit la agravarea pasivului debitorului, ceea ce justifică reținerea incidenței art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

82. Instanța mai reține că nu își întemeiază soluția pe decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** din *****ca probă determinantă a răspunderii subsidiare, în condițiile în care instanța de apel a atras atenția asupra necesității verificării existenței acestui act la materialele cauzei. Chiar în lipsa utilizării acestei decizii ca probă centrală, ansamblul celorlalte probe este suficient pentru constatarea conduitei culpabile a administratorului statutar.

83. Prin urmare, argumentul pârâților privind insuficiența ori lipsa actului fiscal nu este de natură să ducă la respingerea acțiunii în privința lui Balanuță Anatolie, deoarece răspunderea acestuia se întemeiază pe operațiunile patrimoniale semnificative nejustificate, pe folosirea creditului/angajamentului debitorului în interes personal, pe lipsa documentelor justificative și pe continuarea administrării în condiții de incapacitate de plată.

84. Instanța respinge și argumentul pârâților potrivit căruia lichidatorul nu ar fi demonstrat legătura cauzală. În prezenta cauză, legătura cauzală se constată prin faptul că activele și drepturile patrimoniale ale SRL „CABO”, care puteau servi la acoperirea creanțelor creditorilor, au fost înstrăinate ori transmise fără justificarea circuitului contraprestațiilor, iar administratorul nu a prezentat documentele necesare pentru verificarea folosirii acestor valori în interesul societății.

85. Așadar, imposibilitatea acoperirii creanțelor creditorilor nu este rezultatul abstract al unei conjuncturi economice nefavorabile, ci consecința unei gestiuni patrimoniale netransparente și culpabile, imputabile administratorului statutar Balanuță Anatolie.

86. În privința pârâtelor Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, instanța reține că simpla calitate de asociat al unei societăți cu răspundere limitată nu atrage, prin ea însăși, răspunderea subsidiară pentru pasivul societății. Principiul separației patrimoniale dintre persoana juridică și asociații săi poate fi înlăturat doar în condițiile expres prevăzute de lege, atunci când se demonstrează o conduită proprie, culpabilă, cauzatoare ori agravantă a insolvabilității.

87. În speță, lichidatorul nu a prezentat probe suficiente care să confirme că pârâtele Caitaz Ludmila și Caitaz Irina au administrat efectiv SRL „CABO”, au semnat actele de cesiune ori de înstrăinare a activelor, au dispus de conturile bancare ale societății, au primit mijloace bănești ale debitorului ori au păstrat documentele contabile ale societății.

88. De asemenea, nu s-a probat că aceste pârâte au dat indicații obligatorii administratorului statutar privind încheierea actelor prejudiciabile sau că ar fi beneficiat personal de mijloacele bănești rezultate din actele juridice analizate.

89. Participarea asociaților la aprobarea contractării creditului de către Balanuță Anatolie și a garanțiilor aferente poate ridica probleme sub aspectul diligenței societare, însă această circumstanță nu este suficientă pentru a demonstra că Caitaz Ludmila și Caitaz Irina au cauzat întregul pasiv al SRL „CABO” în mărime de ***** lei.

90. Spre deosebire de administratorul statutar, asociații nu au, prin simpla lor calitate, obligația nemijlocită de ținere a contabilității, de păstrare a documentelor activității economice, de reprezentare curentă a societății în raporturile cu terții și de depunere a cererii introductive în numele debitorului.

91. Această soluție nu infirmă existența pasivului și nici caracterul prejudiciabil al conduitei administratorului statutar, ci reflectă necesitatea individualizării răspunderii. În lipsa probelor că pârâtele Caitaz Ludmila și Caitaz Irina au administrat efectiv societatea, au dispus de

active, au primit mijloace bănești ori au dat indicații obligatorii privind actele prejudiciabile, instanța nu poate extinde asupra lor răspunderea subsidiară doar în temeiul calității de asociat.

92. În lipsa unei conduite proprii, distincte și cauzale, instanța nu poate extinde răspunderea subsidiară asupra pârâtelor Caitaz Ludmila și Caitaz Irina doar pentru motivul că acestea figurau în calitate de asociați ai SRL „CABO”.

93. Această concluzie corespunde caracterului individualizat al răspunderii subsidiare. Solidaritatea între mai multe persoane poate fi reținută doar dacă faptele acestora au concurat la același rezultat prejudiciabil, iar contribuția fiecăreia este probată prin acte și circumstanțe concrete.

94. Prin urmare, în privința pârâtelor Caitaz Ludmila și Caitaz Irina, cererea urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, în lipsa probării faptei ilicite proprii, vinovăției și legăturii cauzale cu pasivul debitorului.

95. În concluzie, instanța constată că în privința lui Balanuță Anatolie sunt întrunite condițiile atragerii la răspundere subsidiară prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a), b), f) și h) din Legea insolvabilității, întrucât acesta, în calitate de administrator statutar, a folosit angajamentele debitorului în interes personal, a administrat operațiuni patrimoniale semnificative fără a justifica circuitul contraprestațiilor, a continuat administrarea societății în condiții de incapacitate de plată și nu a depus cerere introductivă în termenul prevăzut de lege.

96. Suma de ***** lei reprezintă pasivul validat și neacoperit al debitorului, iar încasarea acesteia din contul administratorului statutar Balanuță Anatolie nu are caracter sancționator, ci urmărește completarea masei debitoare în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor validați.

97. Potrivit art. 249 alin. (2) din Legea insolvabilității, *„sumele încasate potrivit dispozițiilor art. 248 vor intra în masa debitoare și vor fi destinate, în cazul procedurii de restructurare, completării fondurilor necesare în continuarea activității debitorului, iar în caz de faliment, în acoperirea pasivului”*.

98. Sub aspectul taxei de stat, instanța reține că acțiunea are caracter patrimonial, iar raportat la suma admisă de ***** lei, taxa de stat calculată potrivit legii aplicabile la data depunerii cererii depășește plafonul legal de 50 000 lei, motiv pentru care urmează a fi încasată din contul pârâtului Balanuță Anatolie în beneficiul statului suma de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat.

99. În conformitate cu prevederile art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și art. art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Lichidatorul SRL „CABO”, Gîrleanu Natalia privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL „CABO” în persoana administratorului statutar Balanuță Anatolie și asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina.

Se atrage la răspundere subsidiară și se încasează din contul lui Balanuță Anatolie (IDNP: *****) în contul debitorului insolvabil SRL „CABO” (IDNO: *****) suma în mărime de ***** (două milioane două sute șapte mii cinci sute șaptezeci și șapte,38) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Lichidatorul SRL „CABO”, Gîrleanu Natalia privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL „CABO” în persoana administratorului statutar Balanuță Anatolie și asociații Caitaz Ludmila și Caitaz Irina se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează din contul lui Balanuță Anatolie (IDNP: *****) în beneficiul statului suma de 50 000,00 (cincizeci de mii, 00) lei cu titlu de taxă de stat.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru.

Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**